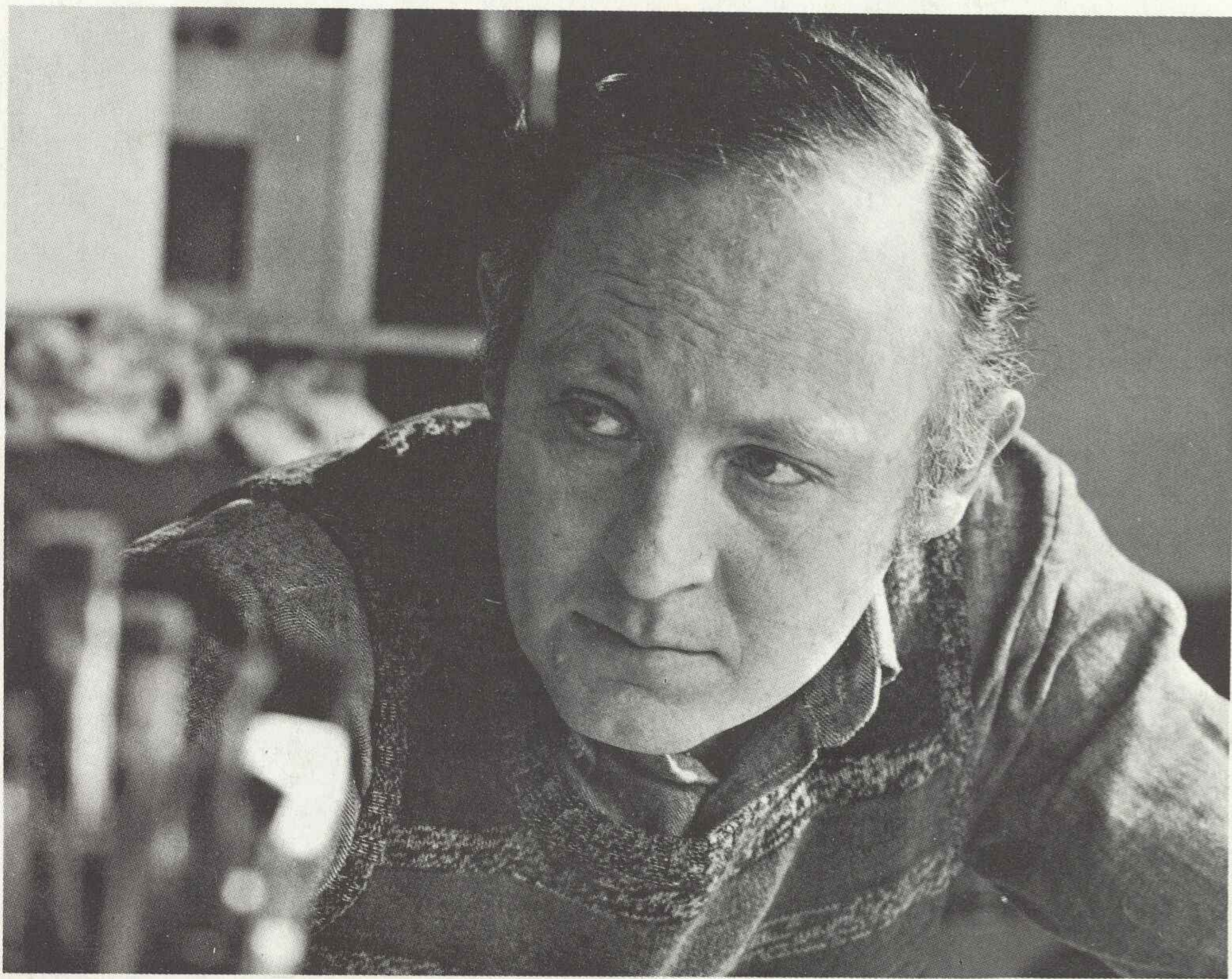
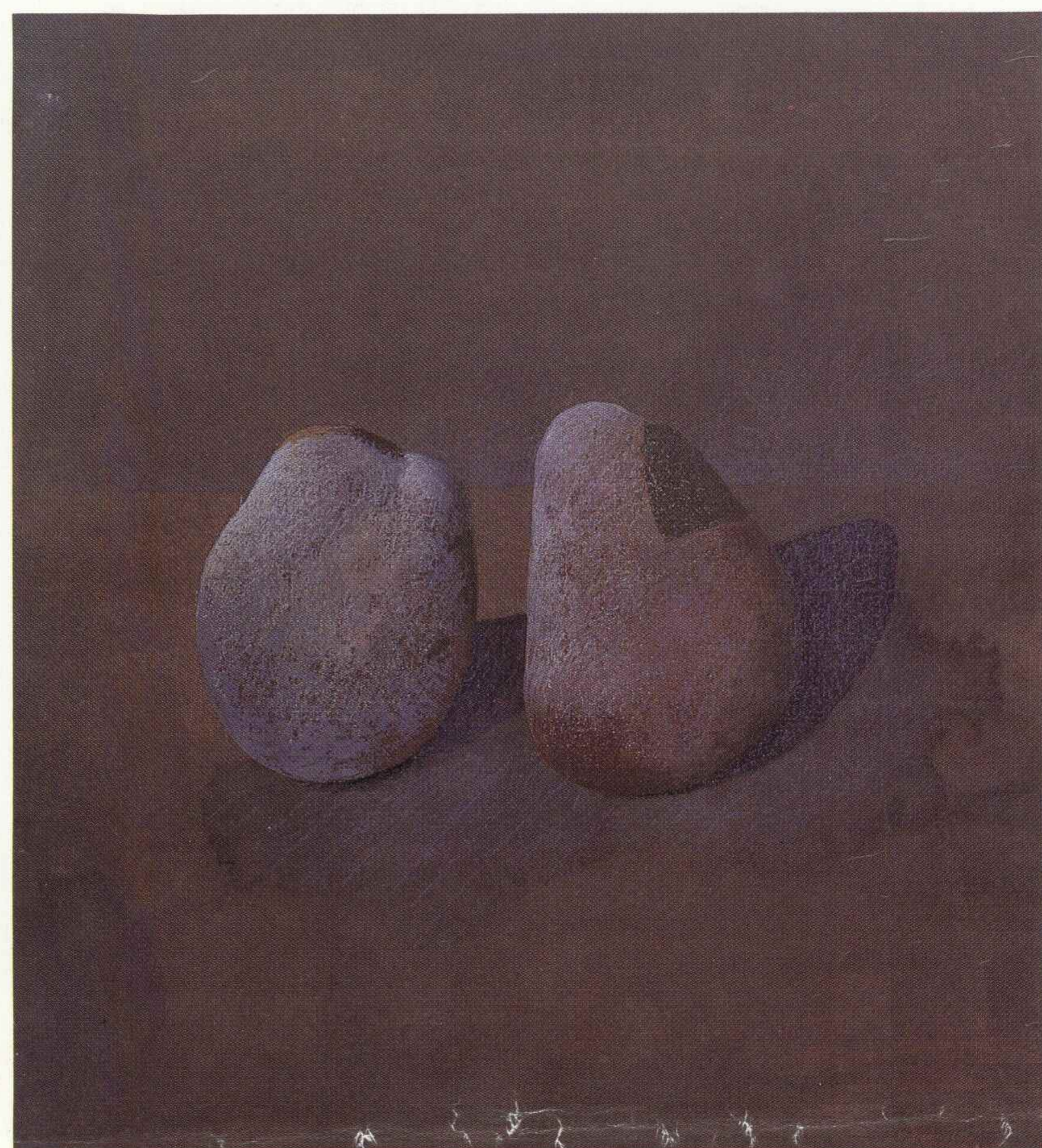

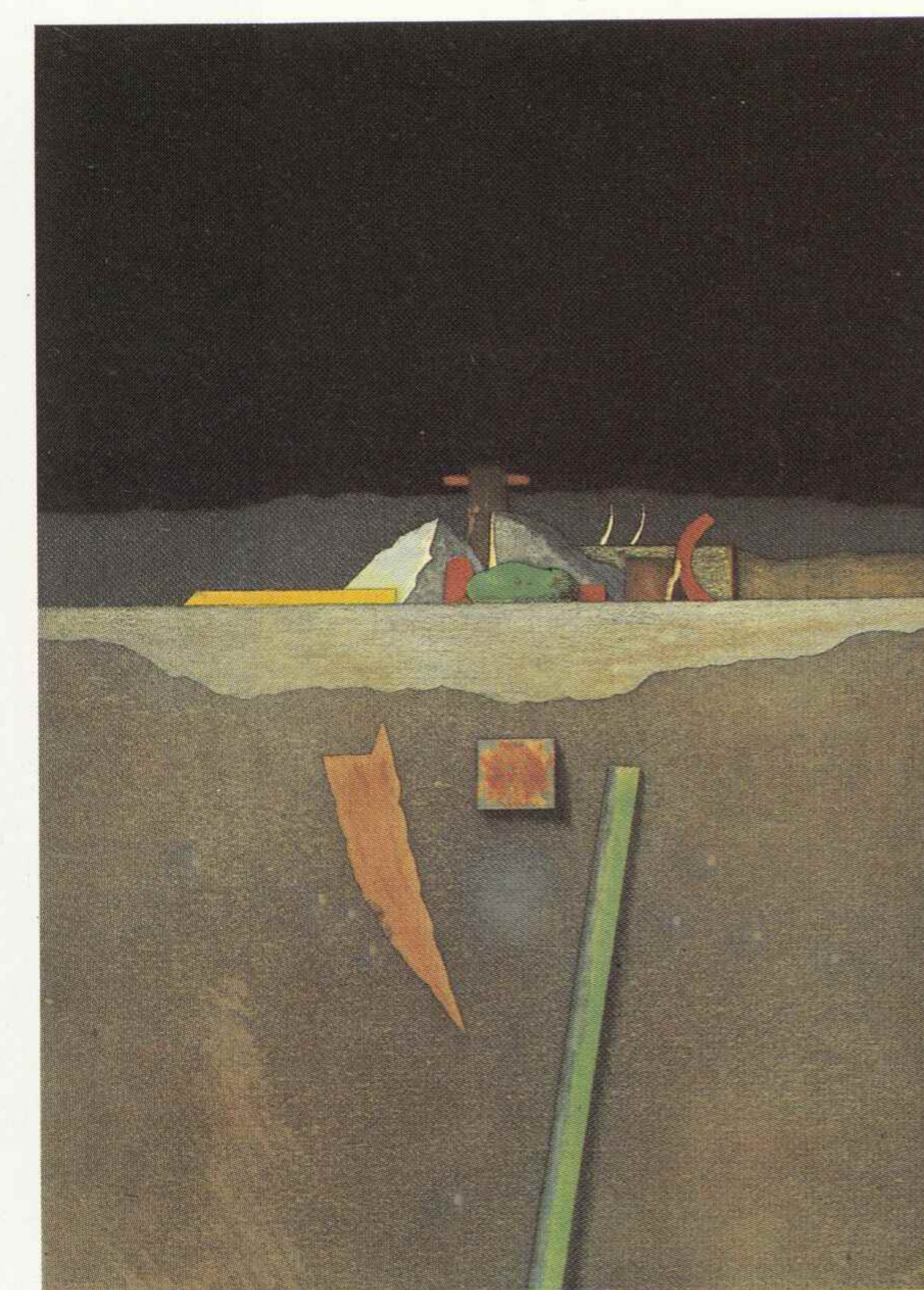
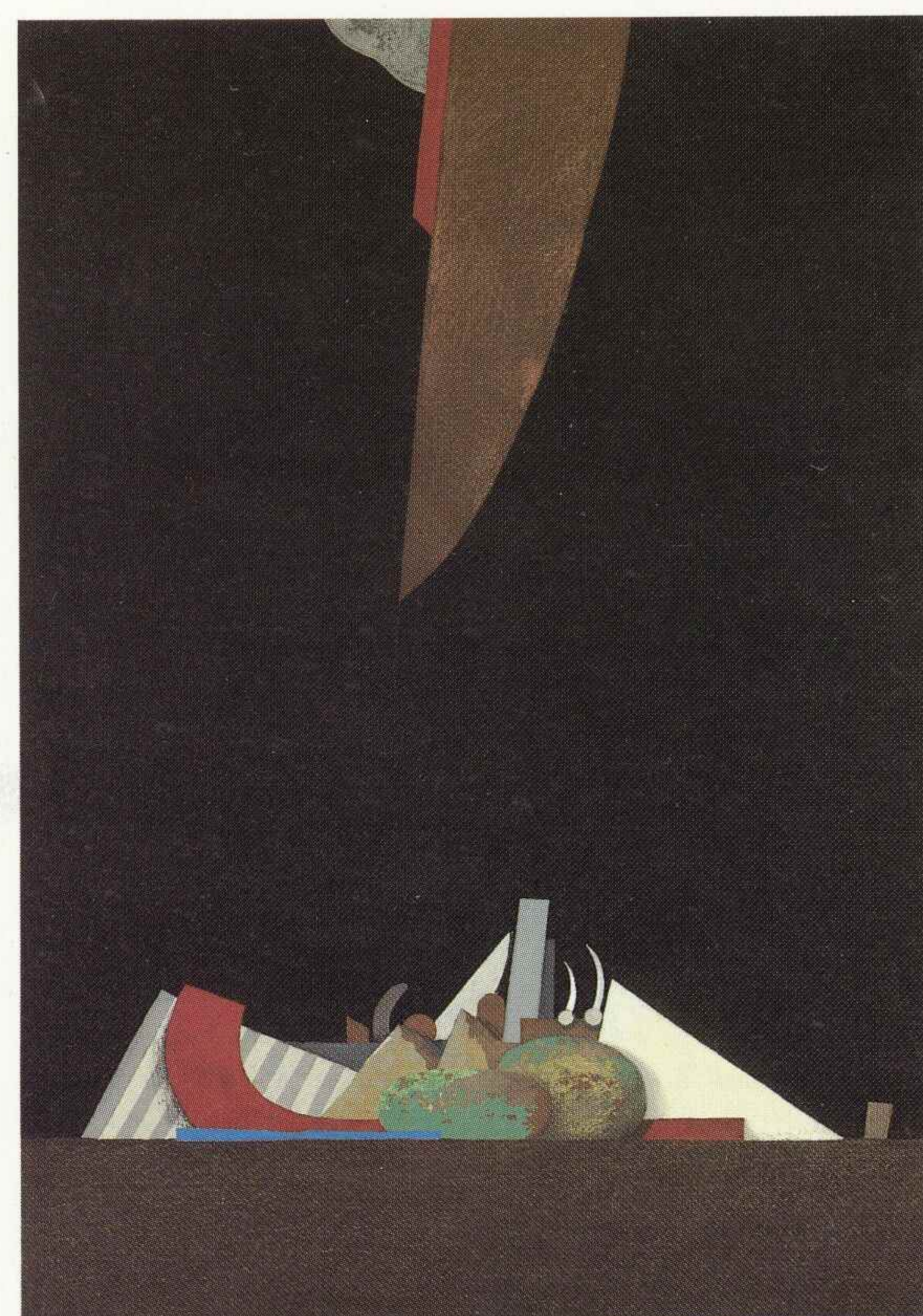
117/83

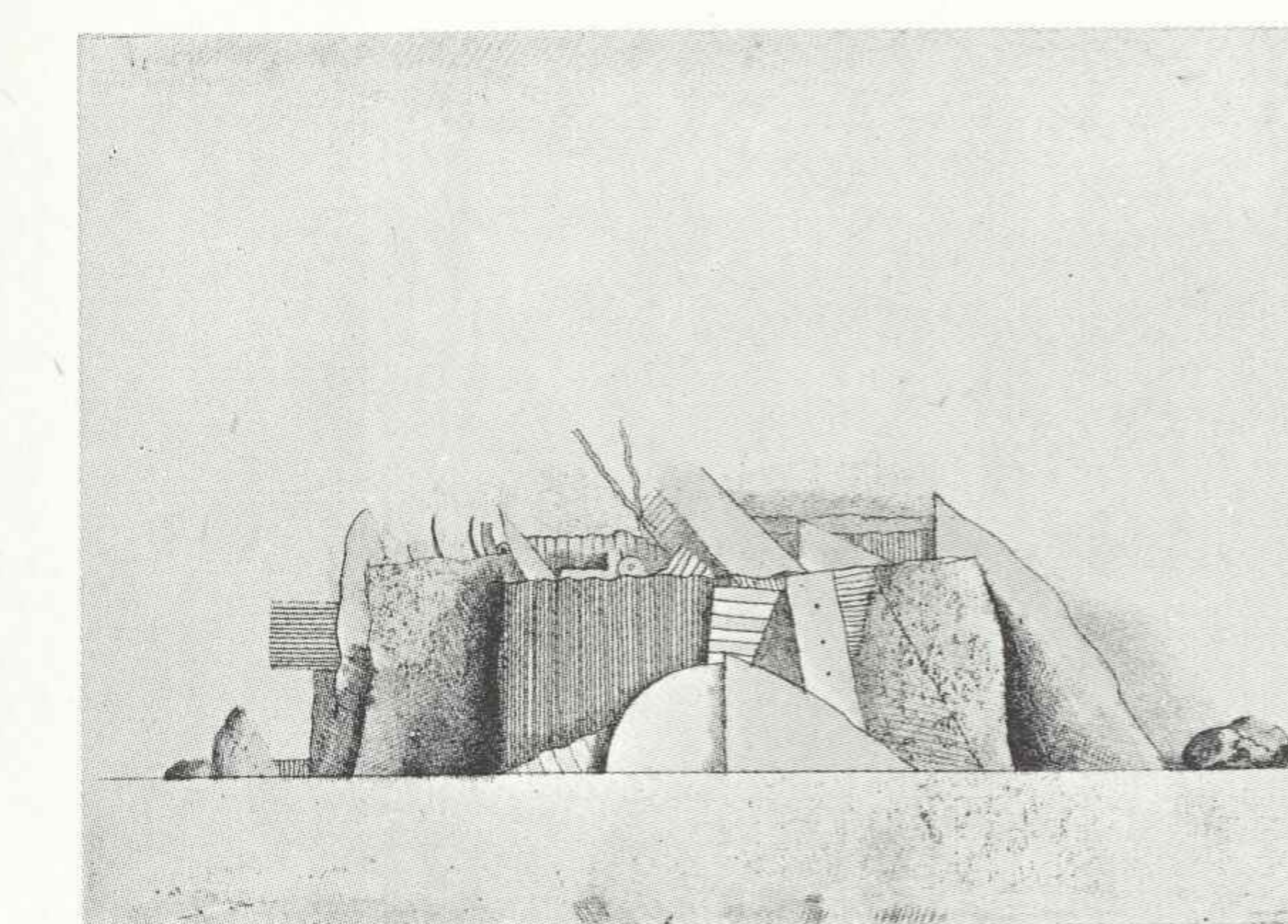
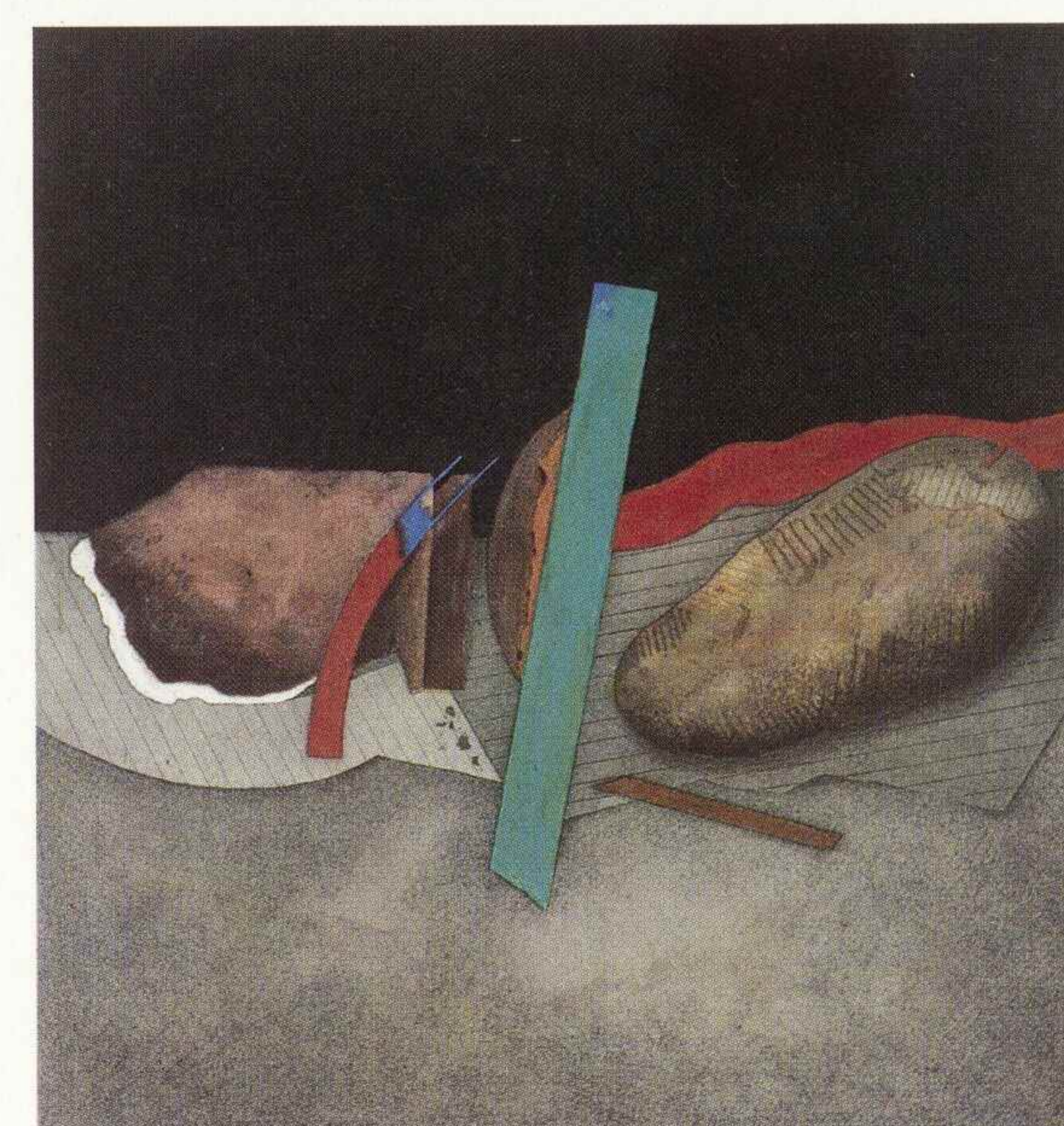
L. N. M.

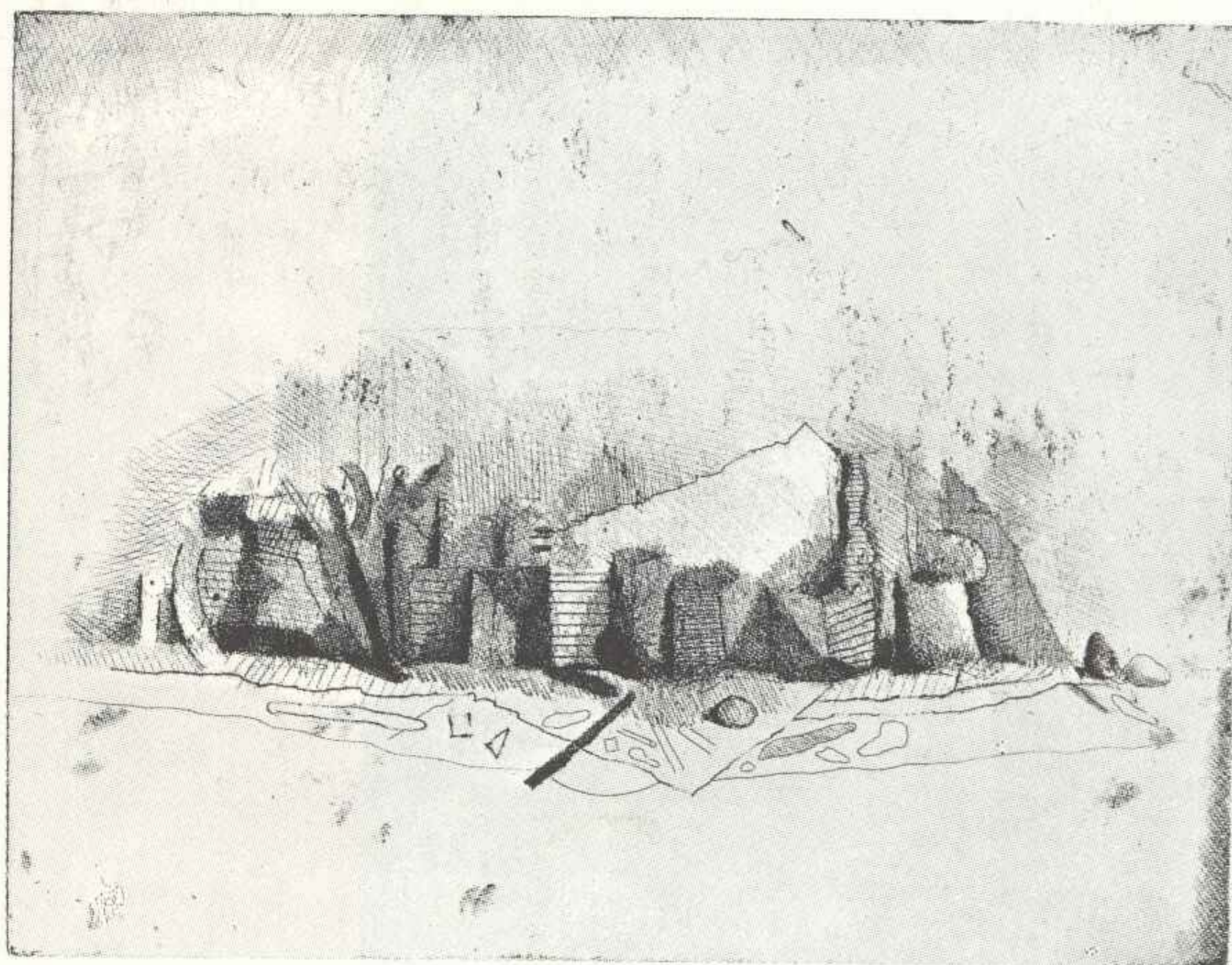

«Deux pierres» gouache 1983

Nature mort
portfolio
7 gravures originales 1983
Edition 150

Karl KORAB

Né le 26 avril 1937
à Falkenstein, Autriche

EXPOSITIONS PARTICULIÈRES

1960: Galerie Junge Sammler,
Wien
1963: Galerie Peithner Lichtenfels,
Wien
1967: Galerie Peithner Lichtenfels,
Wien
1968: Künstlerhaus Galerie, Wien
1969: Galerie Ariadne, Wien
1970: Galerie im Stock, Wien
1971: Galerie Ariadne, Wien
Galerie Pudelko, Bonn
1972: Aoki Gallery, Tokio
Galerie Loch, Paris
Galerie Hartmann, München
Graphik Salon Sohn, Düsseldorf
Galerie am Steinernen Haus,
Frankfurt
1973: Fisher Fine Art Ltd, London
Galerie Welz, Salzburg
1974: Galerie Krugier, Genève
Galerie Kornfeld, Zürich
Kulturamt der Stadt, Regensburg
1975: Jasa Fine Art, München
European Gallery, San Francisco
Galerie Ulysses, Wien
Kunstverein, Mannheim

Aberbach Fine Art, New York
Galerie Lineus, Stockholm
Galerie Alberstrasse, Graz
Galerie Lietow, Berlin
1976: Kunsthalle, Stockholm
Akademie der Künste, Berlin
Fischer Fine Art, London
Galerie Bloch, Innsbruck
1977: Aberbach Fine Art,
New York
1977: Galerie Contact, Wien
Fondation Veranneman,
Kruishoutem, Belgique
1978: Galerie Octave Negru, Paris
Galerie in der Staatsoper, Wien
Galerie de Seine, Paris (Fiac 1978)
Galerie Farber, Bruxelles
Galerie E. Hilger, Wien
1979: Galerie Alberstrasse, Graz
Galerie Welz, Salzburg
Österreichisches Kulturinstitut,
Warschau
Moderne Galerie, Dominikaner-
Kloster, Krems
1980: Galerie Droschl, Graz
Galerie E. Hilger, Wien
1981: Horn Gallery, New York
Galerie Brodil, Salzburg
1982: Neue Galerie, Wien
Galerie Welz, Salzburg
Galerie E. Hilger, Wien
(Kalenderblätter)
1983: Atelier Lambert/Paris
Galerie d'Eendt/Amsterdam
FIAC-Paris/Galerie Hilger
Galerie Zuta/Wiesbaden
Galerie l'Escapade/Genève

Durant de longues années, Karl Korab, fut en Autriche, peu connu du grand public. A Vienne, aujourd'hui, il est considéré comme l'un des peintres les plus importants de sa génération.

Fils unique d'un garde général des forêts, Karl Korab vit sa petite enfance dans une demeure aristocratique, entourée de forêts profondes. Malgré cet environnement exceptionnellement sauvage et protecteur, il se trouve confronté aux horreurs de la dernière guerre qui dévasta son pays, jusque dans cette province retirée.

Les images brutales de cette guerre marquèrent profondément le subconscient de l'enfant: – «Alors s'acheva ma jeunesse heureuse et insouciant, dit Karl Korab. Cela explique certainement pourquoi je peins encore aujourd'hui des formes éclatantes et menaçantes, qui dressées haut dans l'espace, semblent prêtes à me détruire».

Les parents de Karl Korab déménagèrent et mirent l'enfant au collège de Horn. Il y vécut des années difficiles. L'internat fut une torture pour le jeune garçon sensible et fragile. – «J'avais la tenace impression de vivre emprisonné. Les règles de l'internat étaient brutales. Parmi les méthodes éducatives pratiquées, figurait en bonne place la bastonnade».

Par goût profond et en partie également pour échapper à ce qui était pour lui un enfer, le jeune homme se mit à dessiner et à peindre. Il copiait les grands maîtres anciens quand il en avait les reproductions, jusqu'au jour où l'on découvrit de lui un dessin de nu. – «J'ai été sévèrement puni. Le dessin me fut interdit».

Cette interdiction conforta l'enfant dans sa vocation de peintre et il se jura de réaliser son rêve. Puis avec l'assentiment de ses parents, il quitta l'internat et habita une chambre en ville.

Pour un étudiant de province, il était pratiquement impossible d'approcher les œuvres d'art et à plus forte raison la peinture contemporaine si ce n'est en reproduction dans des magazines.

Fréquemment, il délaissa les cours pour aller à Vienne acheter des couleurs et visiter en courant musées et expositions. Il connut ainsi et apprécia les œuvres de Kubin et Kokoschka.

A sa sortie du lycée d'Horn, il entre à l'Académie des Beaux-Arts de Vienne.

Très vite, il s'aperçut que la plupart de ses camarades préféraient la discussion sur les peintres et la peinture à la pratique de métier. Il fut déçu et de plus en plus replié sur lui-même, il choisit de tracer seul son chemin.

A cette époque, il rencontre Fuchs et Lehmden, qui avec Rudolf Hausner, Hutter et Arik Brauer, tous anciens élèves de l'école des Beaux-Arts, refusaient l'emprise omniprésente de l'abstraction et du tachisme dans la peinture du moment et militaient pour un art figuratif poussé jusqu'à l'exaspération.

Sans s'intégrer réellement à ce groupe, connu sous le nom de «Wiener Schule des Phantastischen Realismus» (Ecole Viennoise du Réalisme fantastique), Karl Korab ne cache pas sa fascination et dans le même temps se perfectionne techniquement: – «Ce que l'on m'offrait aux Beaux-Arts ne me plaisait guère. J'y suis allé de moins en moins souvent, afin de pouvoir vraiment travailler».

En effet, Karl Korab eut une longue période de travail acharné et solitaire. Il dessinait tout, avec acharnement, des natures mortes, des paysages, des figures: – «On doit apprendre à maîtriser la réalité avant d'essayer de la surmonter, la dépasser!»

Ainsi très vite il s'en écarte et ce qu'il peint n'a plus rien à voir avec la réalité des choses habituelles.

Pourtant le langage pictural de Korab est parfaitement précis, exact dans sa formulation et c'est la raison pour laquelle cette figuration est encore plus mystérieuse, choquante.

Des masques géométriques couvrent des visages invisibles, des natures mortes s'organisent autour d'objets, de fruits, d'animaux étranges, en un ordre non évident.

De la relation subtile des couleurs et des formes assemblées, naît ce qui est le génie de ce peintre incomparable.

Dr. Walter Koschatzky

Conservateur en chef du Musée de l'Albertina

117/83

Instytut Kultury Austriackiej w Warszawie
Centralne Biuro Wystaw Artystycznych

KARL KORAB
grafika barwna

Karl Korab był przez długi czas mało znanym szerszej publiczności austriackiej. Dzisiaj natomiast uchodzi on w Wiedniu za jednego z najbardziej znaczących artystów swej generacji.

Jako jedyny syn nadleśniczego spędził lata dziecięce w arystokratycznej posiadłości, położonej pośród rozległych lasów. Mimo jednak, że była to mało dostępna i spokojna okolica, nie uniknął w dzieciństwie widoku okropności drugiej wojny światowej. Dotarły one również i do tej odległej połaci kraju.

Przesycone odczuciem brutalności wrażenia, jakie niosła z sobą ta wojna, wdarły się głęboko w podświadomość dziecka. „I tym też należy zapewne tłumaczyć fakt, dlaczego dziś jeszcze maluję eksplodujące, tchnące grozą obrazy, które — jak gdyby unosząc się w przestrzeni — zdają się zagrażać mi zniszczeniem”, powie później Korab.

Rodzice posłali go do gimnazjum w Horn. Lata, które tam przeżył, były dla niego trudne. Internat okazał się dla tego wrażliwego chłopca, odznaczającego się delikatną budową ciała, prawdziwą udręką: „Miałem nieodparte wrażenie, że jestem zamknięty w odosobnieniu. Regulamin internatu cechowała brutalność”, wspomina malarz.

Idąc za głębokim zainteresowaniem sztuką, po części też pragnąc uwolnić się od nieznośnych warunków, zaczął rysować i malować. Kopiował wielkich mistrzów, jeśli tylko udało mu się znaleźć ich reprodukcje. Ponieważ w tym prowincjonalnym mieście mógł studiować dzieła mistrzów jedynie na podstawie ich reprodukcji, opuszczał często zajęcia szkolne, ażeby w Wiedniu móc poświęcić czas na zwiedzanie muzeów i wystaw. Znał i cenił bardzo twórczość Kubina i Kokoszki.

Po ukończeniu nauki w gimnazjum w Horn wstąpił Korab na Akademię Sztuk Plastycznych w Wiedniu. Wkrótce przekonał się, że większość jego kolegów wolała dyskutować o malarstwie stosowanym i o malarzach uprawiających tę dziedzinę. Rozczarowany, zamykał się co raz bardziej w sobie i zdecydował się pójść własną drogą.

W tym czasie zetknął się z Fuchsem i Lehmdenem, którzy, podobnie jak Rudolf Hausner, Hutter i Arik Brauer — dawni studenci Akademii Wiedeńskiej — przeciwstawiali się przemożnym wpływom abstrakcji i tasyzmu, które panowały we współczesnej sztuce, i występowali na rzecz sztuki figuratywnej. Karl Korab nie ukrywa swego zafascynowania tą grupą (znaną jako Wiedeńska Szkoła Fantastycznego Realizmu), ale nie utożsamia się z nią, lecz doskonalili w tym czasie własną technikę artystyczną: „To co mogła mi dać Akademia, nie zadowalało mnie zbyt. Chodziłem tam co raz rzadziej, by mieć czas na prawdziwą pracę”.

Karl Korab przebył długą drogę usilnej pracy w samotności. Rysował wszystko, zarówno krajobrazy jak i ludzi: „Trzeba się uczyć, należy opanować rzeczywistość, zanim będzie można wyjść poza nią”.

Dalszy jego rozwój przebiega bardzo szybko, a to, co po niedługim czasie maluje, nie ma nic wspólnego z realnością przedmiotów codzienności.

Mimo to język artystyczny Koraba odznacza się doskonałością w swej precyzyjności, jest dokładny w sformułowaniu, a jednocześnie tajemniczy i wywiera głębokie wrażenie.

Geometryczne maski zasłaniają niewidoczne twarze, martwe natury zorganizowane są wokół obiektów, owoców, dziwnych zwierząt; organizacją tą rządzi jakiś nie dający się rozszyfrować ład.

Z subtelności powiązania kolorów i form wylania się geniusz tego niezrównanego malarza.

Przekład z niemieckiego
Zygmunt Soluch

Dr Walter Koschatzky
Dyrektor Muzeum „Albertina” w Wiedniu

KARL KORAB

Urodzony 26 kwietnia 1937 roku
w Falkenstein, Austria.

Wystawy indywidualne

- 1960 Wiedeń, Galerie Junge Sammler
1963 Wiedeń, Galerie Peithner Lichtenfels
1967 Wiedeń, Galerie Peithner Lichtenfels
1968 Wiedeń, Künstlerhaus Galerie
1969 Wiedeń, Galerie Ariadne
1970 Wiedeń, Galerie im Stock
1971 Wiedeń, Galerie Ariadne; Bonn, Galerie Pudelko
1972 Tokio, Aoki Gallery; Paryż, Galerie Loch; Monachium, Galerie Hartmann; Düsseldorf, Graphik Salon
Söhn; Frankfurt, Galerie am Steinernen Haus
1973 Londyn, Fisher Fine Art Ltd; Salzburg, Galerie Welz
1974 Genewa, Galerie Krugier; Zürich, Galerie Kornfeld; Regensburg, Kulturrederei der Stadt
1975 Monachium, Jasa Fine Art; San Francisco, European Gallery; Wiedeń, Galerie Ulysses; Mannheim,
Kunstverein; Nowy Jork, Aberbach Fine Art; Sztokholm, Galerie Lineus; Graz, Galerie Alberstrasse;
Berlin Zachodni, Galerie Lietow
1976 Sztokholm, Kunsthalle; Berlin Zachodni, Akademie der Künste; Londyn, Fischer Fine Art; Innsbruck,
Galerie Bloch
1977 Nowy Jork, Aberbach Fine Art; Wiedeń, Galerie Contact; Belgia, Fondation Veranneman
1978 Paryż, Galerie Octave Negru; Wiedeń, Galerie in der Staatsoper; Paryż, Galerie de Seine (w ramach
Fiac 1978), Bruksela, Galerie Faber; Wiedeń, Galerie E. Hilger
1979 Graz, Galerie Alberstrasse; Salzburg, Galerie Welz; Warszawa, Instytut Kultury Austriackiej; Krems,
Moderne Galerie, Dominikaner-Kloster
1980 Graz, Galerie Droschl; Wiedeń, Galerie E. Hilger
1981 Nowy Jork, Horn Gallery; Salzburg, Galerie Brodil
1982 Wiedeń, Neue Galerie; Salzburg, Galerie Welz; Wiedeń, Galerie E. Hilger
1983 Paryż, Atelier Lambert; Amsterdam, Galerie d'Eendt; Paryż, Galerie Hilger (w ramach Fiac 1983)
Wiesbaden, Galerie Zuta; Genewa, Galerie l'Escapade

BWA

Biuro Wystaw Artystycznych w Łodzi
Projekt plakatu: Bogusław Balicki
Układ graficzny wkładki: Ewa Stanisławska
Redakcja: Teresa Sondka
Druk: Oficyna Drukarska Jerzego Jankowskiego
OD 544/83 n. 1000 L-6/2392